

Bozla

Maribor, 19. januarja 1934

Leto II.

Posamezna številka Din 1-50 " Velja na mesec po pošti dostavljen Din 6-—, za inozemstvo Din 10-— " Uredništvo in uprava: Gregorčičeva ul. 26 " Telefon 29-70 " Poštni čekovni račun 15.546 " Izhaja vsak petek " Oglasi po tarifi

Štev. 3

Narodna strokovna zveza, Maribor

Sodna ulica 9 — dvorišče
Uradne ure tajništva so od 1. januarja dalje:
dopoldne od 9. 12. ure
popoldne od 15. — 19. ure
ob nedeljah in praznikih od 9. — 11. ure dop.

Uruženje jugoslovanskih
nacionalnih železničarjev
in brodarjev, podružnica
Maribor ima svoj letošnji

redni občni zbor

v nedeljo 21. januarja ob
pol 10. dopoldne v veliki
dvorani Narodnega doma
z naslednjim dnevnim redom:

1. Poročilo predsedstva (predsednika, tajnika in blagajnika).
2. Poročilo nadzornega odbora.
3. Poročilo delegatov Oblastnega odbora.
4. Volitve upravnega in nadzornega odbora.
5. Volitve delegatov za oblastno skupščino.
6. Določitev prispevka narodnemu železničarskemu društvu „Drava“.
7. Predlogi.
8. Raznoterosti.

Odbor vabi vse tovariše,
ki so službe prosti, da se
občnega zbora udeleže v
čim večjem številu.

Odbor.

Obsodba radi izjave o znanem posilstvu

Mnogo se je lani šušljalo med boljšimi krogi o neki umazani aferi. Privatni uradnik Edvard Sessler, nečak mariborskega veleindustriala in milijonarja Rosenberga je bil že lani v tajni razpravi pred malim kazenskim senatom tukajšnjega Okrožnega sodišča obsojen po paragrafu 269. na štiri mesece strogega zapora, pogojno na tri leta. (§ 269. predvideva radi posilstva težko ječo do 5 let!)

Proti tej razsodbi mariborskega okrožnega sodišča sta se obtoženi Sessler kakor tudi državni tožilec pritožila na Stot sedmorice, ki je revizijo Sesslerjevega procesa zavrnil, ugodil pa je pritožbi državnega tožilca in obsodil Sesslerja na 1 leto težke ječe nepogojno in na plačilo odškodnine 6000 Din neki mariborski gospodini.

Obtoženi Sessler je prosil za pomilostitev in priložil k tej prošnji tudi izjavo o svoji moralni in nacionalni neoporečnosti, ki so mu jo podpisali nekateri prvaki mariborskega javnega življenja. Ta izjava pa je bila predmet razprave, ki se je vršila pretekli četrtek dopoldne pred tukajšnjim okrajnim sodnikom, ker se je gospodinja S. čutila z vsebino te izjave razžaljeno. Izjavo je prečital okrajni sodnik g. dr. Dev na javni razpravi in se glasi ta tako-le:

IZJAVA.

Mi dole podpisani gradjanj ovime izjavljamo sledeče:

G. Edvard Sessler stanuje več preko 12 godina u Mariboru kao činovnik kod svojega ujaka poznatog industrijalca g. Rosenberga Josipa. G. Edvard Sessler pokazao se je za sve to vreme kao društveni i moralno korektan, a nacionalno kao lojalan i aktivan, te je zaslužio i stekao poverenje i naklonost svih nacionalnih krugova.

Njegov ujak g. Josip Rosenberg poznat je kao jedan od jačih privrednika i dobavljač vojske, koji je svojim poznatim pridom stekao i priznanje vlasti, a pomagao je svaku humanu, kulturnu, nacionalnu akciju znatnim novčanim sredstvima. Za svoj rad na unapređenju privrede dobio je priznanje i na najvišem mestu, bivši odlikovan Kraljevskim ordenom sv. Save IV. reda.

Javnost u Mariboru, a i ostaloj Sloveniji, kojoj je poznata okolnost, uslied koje je došlo do tužbe jedne nevaljalke protiv g. Sessler Edvardu, veoma je iznenadjena strahovitom presudom i svačije je uverenje, da je do toga moglo samo tako doći, da je sud zaveden u bludnju i svi bi veoma žalili, kad bi g. Edvard Sessler nevino stradao.

Svojim potpisom zajamčuju niže navedeni istinitost ovih navoda:

Maribor, 31. VII. 1933.

Dr. Boštjančič Leopold, odvjetnik in starosta Sokola Maribor matica (pripisano s strojem); Kramer Emil, preskovačni sodnik I. r. (pripis lastnoroden); senator dr. Ploj I. r.; St. Krajnović I. r., komisar pogranične policije; Pogačnik Bogdan, ravnatelj Udruženje

banke v Mariboru I. r.; Makar Milan, sreski načelnik I. r.; dr. Ipavc Marko, sreski načelnik I. r.; Ošlak Josip, ravnatelj I. r.; Pivljaković Ničifor, kontrolor Narodne banke in lastnik »Adrije« I. r.; dr. Kovačec J., občinski odbornik I. r.; dr. Miler Fero, gradski savjetnik I. r.

Za razpravo je bilo v Mariboru precejšnje zanimanje. Obtoženci so se deloma zagovarjali, da so videli na izjavi podpis senatorja dr. Ploja in da radi tega niso imeli nobenih pomislekov, da bi izjave ne podpisali. Zagovarjali so se, da so izjavo podpisali nekateri v kavarah, ter prečitali samo prvi odstavek. Tudi so se nekateri branili s kratkovidnostjo in s tem, da izjave niso v celoti prečitali. Izraz »nevaljka«, kar pomeni po naše ničvrednica, pa nekaterim, ki so izjavo podpisali, ni bil znan.

Po stvarni in patriotski utemeljitvi je sodnik spoznal vse obtožence za krive ter razglasil sodbo, ki se glasi: Obtoženci odvetnik dr. Boštjančič, sodnik Emil Kramer, policijski komisar Stevo Krajnović, sreska načelnika dr. Marko Ipavc in Milan Makar, ter odvetnik Fer-

do Miler in Edvard Sessler se obsodijo vsak na 420 Din globe ali 7 dni zapora, pogojno na eno leto. Obtoženci bančni ravnatelj Bogdan Pogačnik, ravnatelj »Ljudske tiskarne« Josip Ošlak, kontrolor narodne banke Ničifor Pivljaković in bančni ravnatelj dr. Kovačec pa se obsodijo vsak na 300 Din globe ali 5 dni zapora, pogojno na eno leto. Razprava proti senatorju dr. Ploju je bila izločena, ker je senator imun, ter bo baje zastopnik toženke zahteval izročitev od senata.

S tem bi bil končan prvi del zadeve o znanem mariborskem posilstvu. Vsak ob širnejši komentar bi bil odveč, čudimo se le, kako je mogel sodnik sodišča, ki je Sesslerja obsodilo, v privatni izjavi obsoditi sklep istega sodišča. Prav tak ne moremo razumeti, kako more podpisovati in izdajati znani marksist spričevala o nacionalnem delovanju ljudi, ki po nobenem svojstvu ne pripadajo njegovemu krogu. Naposled ne razumemo, kako morejo ljudje izrazitega katoliškega nazora hoditi v žerjavico po kostanj za žide, zlasti ko gre za taka dejanja. Sicer pa nas tudi ostala imena presenčajo in silijo k zelo globokemu premišljevanju.

Predrznost brez primere

Na poziv gospe Marije Schreiber-Fettich Frankheimove, lastnice česalnega salona, Maribor, Jurčičeva ulica, objavljamo v smislu zakona o tisku sledeči popravek k članku »Borbe« z dne 12. I. 1934 št. 2 stran 1:

1. Ni res, da sem pokazala posebno nenaklonjenost Slovincem in našim nacionalnim društvom zlasti pa Sokolu s tem, da sem materi svoje učenke Rittbauer Irene pisala, da ne dopustim, da bi se slednja udeleževala prireditve Sokola in bila članica Sokola. Res je, da je zdravnik g. dr. Wankmüller ugotovil pri učenki znižanje želodca vsled telovadbe in da sem ji jaz kot odgovorna delodajalka radi tega iz zdravstvenih razlogov prepovedala telovadbo.

2. Ni res, da sem od učenke zahtevala, da govori v obratu izključno nemški. Res je, da sem ji pri neki priliki, ko je v obratu v slovenščini nanizala na neke politične prilike, prepovedala za ta dan slovenski govoriti in se posluževati nemščine, da na ta način zabranim učenki govorice, katere ne spadajo v obrat.

3. Ni res, da sem jo zlasala zato, ker se je udeležila bakljade ob proslavi prestolonaslednikovega rojstnega dana. Res je, da sem jo v okviru svojih pravic kot delodajalka kaznovala, ker je bila kot mlada deklica proti mojemu dovoljenju večkrat pozno zvečer, takrat ob 22. uri, še na cesti, mesto da je šla iz obrata domov na svoje oddaljeno bivališče v Pobrežju.

4. Ni res, da nastopam proti državnim ustanovam in da moram pot najti tja, kamor spadam. Res je, da sem rojena ljubljanka iz znane slovenske rodbi-

ne, dočim ste učenka in njena mati avstrijske državljanke.

Maribor, dne 17. januarja 1934.

Marija Schreiber-Fettich Frankheimova.

Priobčujemo popravek, ker ga po zakonu o tisku priobčiti moramo. Vstrajamo pa pri svojih ugotovitvah in ponovno naglašamo, da je bilo ravnanje lastnice česalnega salona ge. Scheiberjeve tako, da kot nacionalisti ne moremo mirno preko tega. Zato priobčujemo v celoti pismo, ki ga je lastnica česalnega salona Scheiber-Fettich-Frankheimova pisala materi omenjene učenke Irene Rittbauerjeve, ki se glasi dobesedno tako-le:

Wolg. Frau Gisella R i t t b a u e r,
in
Maribor.

Es thut mir leid dass Sie meine Aufforderung Irenaswegen zu mir zu kommen noch nicht erfüllt haben. Das es wieder und wieder Klagen giebt, brauche ich Ihnen gar nicht zu schreiben dass wissen Sie ohnediess. Dass nun aber Irene sich in letzter Zeit noch zu allen Unarten, Ungezogenheiten, Frechsein, noch politisch sich rühren will geht mir die grosse Geduld die ich gerade mit Ila stettis hatte, aus. Dies Alles zu erklären und einen Weg zu finden das Wiederspessige in ihr zu zämen, habe ich Sie rufen lassen.

Ich erwähne nur kurz, dass ich ihr verboten habe in der ganzen weiteren Lehrzeit sich irgend beim Sokol zu bethätigen,

und straiweise im Geschäft verlange dass man mit ihr nur deutsch spricht, dass aber nur weil sie widerspenstig ist, und zu Kolleginnen sich geäussert hat sie wird von nun an im Geschäft nur slowenisch sprechen.

Ich habe sie geschimpft und an den Ohren gezogen weil sie unerlaubterweise am 5. 9. abends bis 1/2 10 h sich am Fakelzug beteiligt hat statt geraden weg nach Hause zu gehen. Wie sie sich dann am nächsten Tag geäussert hat — alle uns will sie beim Sokol verklagen mich in die Zeitung bringen u. s. w. Ich kenne Sie als eine brave sorgsame Mutter und fordere in erster Linie für Irene eine gehörige Tracht Prügel, denn Ihre Güte und Nachsicht sind ihr nur zum Schaden.

Ihretwegen habe ich geduldet so lange ich konnte, es ist ein letztesmal wo ich versuchen will doch nur mit Ihrer Hilfe Irene zu bändigen. (Schuld ist nur die Gesellschaft bei Sokol!) Wenn ich sie entlasse wozu sie mir schon genügend Grund gab, so kann sie den Beruf nicht weiter lernen.

Ich erwarte Montag bestimmt Ihren Besuch und grüsse Sie

Mitzi Scheiber-Fettich
Frankheim.

7. 9. 1933.

Gornje pismo, in nič drugega, nam je dalo povod, da smo javno ožigosali ravnanje lastnice česalnega salona Scheiberjeve s svojo učenko in mržnjo, ki jo kot Slovenka goji do Sokola in do sloven

skega življa, ker pač drugače ne bi mogla zahtevati od svoje učenke, da mora govoriti pri delu v salonu nemški. Da pa še natančneje osvetlimo nacionalne razmere, ki so v salonu Scheiberjeve, kamor zahajajo nekatere slovenske dame in gospodične, prinašamo v celoti pismo, ki ga je poslala našemu uredništvu odpuščena učenka Irena:

Ko je bila povorka, ob proslavi prestolonaslednikovega rojstnega dne, nas je šlo več Sokolice, med nami pa je bila tudi pomočnica česalnega salona Scheiberjeve, Ilse Goriupova. Vse smo kričale: »Dol nemčurji, gor Sokoli!« le ona je kričala »Gor nemčurji, dol Sokoli!« Drugi dan je šla mimo salona vojaška parada. Ko je opazila vojake je začela kričati zopet »Gor nemčurji!« Jaz pa sem kričala »Dol nemčurji, gor Sokoli!« Tudi se je izrazila Goriupova, da so pri Sokolu sami Čiči in same pokvarjene punce. Zatožila me je pri gospe Scheiberjevi, da sem jaz kričala dol nemčurji, gor Sokoli, nakar me je gospa poklicala na dvorišče, kjer me je zlasala.

Iz vsega si javnost lahko ustvari jasno sliko koliko so popravki v našem listu vredni in koliko je v njih resnice!

Omeniti hočemo tudi, da je Scheiberjeva vložila proti »Borbi« po odvetniku dr. Josipu Rapocu tudi civilno tožbo, ter nas potem omenjenega odvetnika poziva na mirno poravnavo, pri kateri bi morali plačati prostovoljno globo za Protituberkulozno ligo 1000 Din in 200 Din odvetniških stroškov. Presoja zadeve, ki je z nacionalnih vidikov vsega obsojanja vredna, pa prepuščamo naši javnosti in naj izreče končno besedo sodišče.

Proračunska seja mariborskega občinskega sveta

Na zadnji svoji seji je mariborski občinski svet sprejel proračun mestne občine za letošnje leto, v katerem so predvideni izdatki nad 23 milijonov in na prav toliko tudi dohodki. Proračun je bil sprejet s 23 glasovi, proti je glasoval 1, ostali odborniki pa so se vzdržali glasovanja. Letošnji proračun je sestavljen po navodilih finančnega ministrstva. Posamezne postavke se bistveno ne razlikujejo mnogo od lanskih. Iz suhih števil je razvidno, da sloni vse občinsko gospodarstvo pretežno na davščinah, ki znašajo v procentualnem razmerju okroglo 65% celotnega proračuna in da največ požro občinski dolгови, kar celih 37,35%. Za socialno skrbstvo je predvidenih skoraj 11% celotnega proračuna, iz česar je razvidno, da se naše mesto pogreza radi gospodarske in denarne krize vedno globlje v pomanjkanje in bedo.

Pri splošni debati o proračunu je nastopil tudi občinski svetnik Rudolf Tumpej, ki je uvodoma izjavil, da ne more mirno preko predloženega proračuna, zlasti, kar se tiče proračuna mestnih podjetij, v katerem niso specifični izdatki in dohodki posameznih podjetij. Izdatki in dohodki posameznih podjetij, ali krajše MP so predvideni na okroglo 22 milijonov. Naglasil je, da je koristno, če se pri obravnavanju proračuna pogleda na celotno upravo, ki z nacionalnih vidikov ni taka kakor bi si jo mariborska nacionalna javnost želela. Po 15 letih osvobođenja so pri mestni občini uslužbeni še vedno ljudje, ki ne obvladajo državnega jezika, nekateri mestni uslužbeni se vse premalo zavedajo, da smo mi gospodarji in da so minili časi ko je plesal po naših hrbtih tujcev bič, da ima občina še vedno nekatere pravilnike v nemščini, da se razna občinska dela še vedno oddajajo nemškim in nemčurjskim podjetnikom in da misli večina občinskega delavstva vse drugače kakor pa nacionalno. Navedel je primer, kako se je občinski delavec Jurij Kramarčič norčeval iz narodnih delavcev na ta način, da bo enemu kupil rdeče čevlje, drugemu modre hlače, sebi pa bel klobuk, pa bo narodna zastava čela in bodo tako po ulicah lahko manifestirali za nacionalni Maribor! Nadalje je občinski odbornik Tumpej naglasil, da zahteva zgodovinski preobrat in današnji

položaj Maribora, da se Maribor kot obmejno mesto, kot čuvar naše severne meje in z ozirom na svoje poslanstvo mora popolnoma nacionalna preroditi. Apeliral je na mestnega načelnika naj bi razčistil razmere na občini, da bo ona postala to, kar mora biti to je, da postane slovenska oziroma jugoslovanska.

Načel je nato vprašanje spremembe sistema občinske uprave po ustanovitvi mestnih podjetij, ki se je izvršila na pobudo reorganizacijskega odseka že leta 1932. Vendar pa še ni videti nobenih posebnih uspehov. Ne ve se, če so se izdatki znižali, oziroma če se je kaj prihranilo. V septembru 1932 je občinski svet izvolil upravni svet MP, ki je imel nalogo skrbeti, da se postavijo podjetja na komercialno bazo. Prosil je za pojasnilo, v katere svrhe se je porabil znesek 100.000 Din, ki je bil takrat na razpolago. Izjavil je, da mu ni še znano, ali so podjetja že postavljena na komercialno bazo, pač pa mu je znano, da se je osnoval urad, kjer se koncentrirajo vsi računi in vse zahteve za nabavo materiala. Dejal je tudi, da je radi tega, ker se niso pokazali nobeni uspehi, odložil mandat upravnega svetnika pri MP.

Ker se je občinski svetnik Ošlag zelo zanimal za p o n e v e r b o, ki jo je izvršil neki inkasant pri mestnem elektriškem podjetju, je govornik podal v zadnjem podrobno in obširno poročilo.

Vstrajal je pri svoji prvotni ugotovitvi, da je sum poneverbe dokazan, ker je bila poneverba izvršena že lani v juliju, zapisnik o tem je bil sestavljen še le avgusta, poneverjen znesek pa je bil vrnjen šele 25. septembra. Omenil je nato zapisnik mestnega računskega revidenta, ki je ugotovil, daso razni bloki inkasantov manjkali in da si je že odpuščeni inkasant obdržal tri bloke, ter da je na urgenco ravnatelja priznal, da je pri raznih strankah pobral denar v znesku 10.584,20 Din, ki ga pa ni oddal. V interesu mestnega elektriškega podjetja pa je bilo, da se je ta zadeva interno likvidirala, ker bi bil v nasprotnem primeru denar za podjetje izgubljen!! Opuščeni inkasant, ki je porabil denar za kritje posojila, ki si ga je jemal za kritje primanjkljaja pri inkasiranju, se je nameraval namreč ustreliti. Grajal pa je tudi način preiskave po pooblaščenih.

Nadalje se je dotaknil zadeve glede plačevanja električnega toka s hranilnimi knjižicami. Doznan je, da je bilo po nalogu mestnega knjigovodstva za tovarno Hutter in drug 24. januarja l. l. v dobro elektriškemu podjetju na porabi toka plačano 35.000 Din s hranilno knjižico mestne hranilnice glasečo se na Din 119.317; v marcu za isto tovarno z isto knjižico Din 25.000 in z isto knjižico v februarju Din 35.000 za tovarno Doctor in drug. Ker ni mestno načelstvo izdalo nobenega obvestila, da se lahko tok plačuje tudi s hranilnimi knjižicami, je bil govornik mnenja, da so se te manipulacije izvršile brez vednosti župana.

Ker se je debata precej zavlekla, je v splošnem nadalje kritiziral prodajo občinskih hiš v Smetanovi in Vrtni ulici. Dejal je, da je odsek za proučevanje proračuna obširno utemeljil vsako najmanjšo postavko v svojem sklepu, le zadevo prodaje mestnih hiš, ko se gre za nad tričetrtil milijonski znesek, je obravnaval čisto na kratko in tako rekoč brez stvarne utemeljitve. Pobijal je izvajanja finančnega referenta, da bodo občino stale omenjene hiše po desetih letih okroglo 30 milijonov in se izjavil odločno proti prodaji iz sledečih razlogov: Mestne hiše so bile zidane v socialne svrhe. Če se že prodajo, se mora ves znesek porabiti izključno zopet v socialne svrhe, predvsem za gradnjo cenejših delavskih stanovanj. Občina je za omenjene hiše najela 10 milijonsko posojilo in sicer: 3 milijone na 20 let, 4 milijone na 10 let, 2 milijona na 20 let, 1 milijon pa na 15 let. Anuitete (obročno plačilo in obresti) znašajo na leto 1 milijon 188.518 Din; najemnine vržejo blagajni na leto 484.10 Din; vzdrževanje hiš ter davščine in zavarovalnine znašajo na leto 85.000 Din; doslej je odplačana dolga 3 milijone 691.625 Din; na leto mora občina doplačevati 780.000 Din. Za matematika je račun kaj lahek. Pretirana je torej trditev, da bi v gotovi dobi

stale občino hiše v Smetanovi in Vrtni ulici 30 milijonov dinarjev. Bil je tudi odločno proti za primer, da občina proda omenjene hiše, da bi se polovica zneska 780.000 Din, ki je naznačen kot izguba, porabila za adaptacijo gradu, ker je po njegovem mnenju v teh hudih časih naravnost greh investirati denar v stari grad, katerega celotni adaptacijski stroški bodo znašali okroglo 5 milijonov dinarjev, pa občina še vedno ne bo imela primerne magistrate in grad bo ostal še vedno stari grad, imela pa občina ne bo več vrednih hiš, ki bi se po odplačevanju amuitet vendar le amortizirale.

V svojem nadaljnjem govoru je apeliral na gospoda župana, naj bi pospešil zadevo povračila pobranega kuluka, ki ga je občina lani neopravičeno pobrala od državnih nastavlencev. Tudi ni bilo po njegovem mnenju zdravo znižati miloščin, ker je s tem prihranjen malenkosten znesek, miloščinarji pa so težko prizadeti. Predlagal je, naj ostanejo miloščine neokrnjene. Ob zaključku svojega govora je izjavil, da radi sedanje gospodarske in nacionalne politike mestne občine ne more glasovati za proračun in bo glasoval proti.

Na izvajanja občinskega svetnika Tumpeja je odgovoril tudi mestni načelnik, ki je pobijal ugotovitve, da mestna občina ne vodi v dovoljni meri nacionalne občinske politike. Na te njegove besede je izjavil občinski odbornik Tumpej, da s svojimi ugotovitvami ni niemu očital nerazumevanja nacionalnih težni nacionalnega prebivalstva, marveč je v imenu nacionalnega delavskega in namoščenskega pokreta kritiziral le nekatere načine poslovanja celokupne občinske uprave, kakor je bila ta kritika že večkrat izjavljena v nacionalni javnosti. Vztrajal pa je odločno pri svojih ugotovitvah, da ima občina še danes uslužbence, ki vrše službo v nemškem jeziku.

???

Švabsko-nemška zveza organizira napadalne oddelke? Koliko je na tem resnice?

V zadnjem času se širijo po mestu skoro neverjetne vesti. Če je na njih le količica resnice, morajo biti brezpogojno usodne za vrhovni forum naše nemške manjšine, ki jo mi vse preveč toleriramo in vse premalo nadziramo njeno delovanje in rovarjenje proti našemu narodu in državi.

Švabsko-nemška kulturna zveza, ki ima za severni del naše države svoj sedež v Mariboru, organizira baje tajno napadalne oddelke. V to svrhu je, kakor pravijo, pred dnevi poslala iz Maribora 17 buršakov v Monakovo, kjer se bodo izšolali za voditelje nemške propagande v naših krajih. Govori se celo, da se bodo obenem izurili

tudi v špionaži in da so bili v prvem transportu nekateri uslužbenci Ehrlichove tovarne.

Švabsko-nemška zveza pa pripravlja baje že drugi transport, za katerega so se javili tudi nekateri brivski pomočniki poleg drugih mariborskih nemških in nemčurjskih nestrpnih. Govori se, da sta se prijavila za drugi transport brivski pomočnik neki Johann Donazi, uslužben pri brivskem mojstru Tautzu in sin brivskega mojstra Fliegerja. Zelo verjetno je, da vse te vesti, ki krožijo po mestu niso iz trte izvite in, da bo na njih prav gotovo kaj resnice. Naši nemčurji so vsega zmožni, celo najhujše grdobije.

Pavovo perje marksistov

Tovarnar Ehrlich v Jezdarski ulici v Mariboru je znan kot najslabši plačnik delavstva. Najmarljivejši delavec ali delavka zaslužita v njegovi tovarni na mesec komaj do 500 Din. Pred kratkim pa je izdal oglas, da namerava znižati svojemu delavstvu plače kar za 10 odstotkov. Čim je za to namero zvedela mariborska podružnica Narodne strokovne zveze, je takoj pokrenila korače, da bi se znižanje že itak sramotnih plač preprečilo. Svoje kremlje pa so že imeli vmes marksisti in je vodil pogajanja tajnik Delavske zbornice sodrug g. Čeh, ki je pristal na 5 odstotno znižanje plač delavstvu. Ker se zastopnika Narodne strokovne zveze s tem sklepom pod nobenim pogojem in za nobeno ceno nista mogla strinjati in sta najenergičneje vztrajala pri tem, da se plače delavstvu ne znižajo, sta sporočila zadevo policijski kot pristojni oblasti, kjer se je tovarnarju g. Ehrlichu dopovedalo, da plačuje delavstvo tako mierno, da bi bilo absurdno misliti na kakršnokoli znižanje. Pri pogajanjih na policiji pa zastopnika zapeljanega rdečega delavstva ni bilo, ker ga nadaljnja usoda de-

lavstva ni zanimala... Tovarnar g. Ehrlich se je vdal zahtevi zastopnikov nacionalnega delavstva in ni znižal plač, čeprav je rdeči zastopnik že prvotno pristal na 5 odstotno znižanje. Farizejsko pa je zavijanje marksističnih trobil, ki sta slepili in mamili delavstvo, da je njihov zastopnik preprečil znižanje plač v Ehrlichovi tovarni. Rdeči generali, ki ustanavljate politično stranko, vedite, da je demagogija, ki jo uganjate nad delavstvom tako nesramna, da vas bo radi nje vse delavstvo, tudi tisto, ki je še danes zaslepljeno in zapeljano, hudo obsodilo. Ali ni to zločin, storjen nad narodom, če se stradajočega in obupnega delavca pod krinko laži socializma vlačijo v politično areno, kjer se ga hoče uporabiti kot slepo orožje v boju za osebne in strankarske namene? Dajte brezposelnim kruha, skrbite da bo delavec za svoje delo pošteno plačan, priporočite mu pravice, da ne bo tretiran kot manj vreden član človeške družbe in ga ne krmite z podlimi lažmi in nesramno demagogijo!!! Trdno smo prepričani, da ni več daleč čas, ko se bo pričel zavdati najbolj zakrknjen in zaslepljen delavec in bomo imeli takrat mi besedo...

Mladina in domovina

Odločil sem se, da napišem nekoliko besed, morda težkih in ostrih, toda odgovarjale bodo času, v katerem so nastale. Dotakniti se hočem predvsem inteligentne mladine, mladine, ki leto za letom zapušča naše srednje, strokovne in visoke šole in o kateri je bilo, je in bo moralo še biti govora.

Ako se obravnava problem nacionalne vzgoje mlajše generacije, se ga češče poizkuša obravnavati samo z enega stališča, medtem ko se problem v celoti ne obravnava. Na to bi v tem članku rad opozoril, kajti kdorkoli gleda v celoti, mora priti do poraznih zaključkov. Čudim se, da se do teh zaključkov doslej še ni prišlo. Slutnje imam, kakor da se vsa današnja, mestoma plemenita, stremeljenja starih borcev, končujejo z notranjim dvomom in razkrojem ter obupnim priznanjem: za nami nimamo mladine.

Kdo so pravzaprav činitelji, ki izoblikujejo nacionalno vzgojo? Predvsem trije: dom, šola in okolje.

Prepričan sem, da so odločilnega pomena v vsej današnji nac. vzgoji oni vplivi, oni nazori, ki jih dajejo človeku dom. Res je, življenje je mestoma drugačno, trše, okrutnejše, toda osnovnih potez domače domače vzgoje ne more nobeno življenje izbrisati. In baš te korenine, ki segajo v rodbino, so danes pri mladini, ki vstopa in zapušča naše šole vseh vrst, slabe. Tako slabe, da bi nas moralo biti sram. Ves neuspeh, ki ga imamo in ga bodo imeli Slovenci v težkih borbah, ki nas še čakajo, ima tu in skoraj bi rekel edino tu svoje korenine in prave vzroke. Kaj daje dom v nac. smislu naši mladini? Skoraj nič. Mislim, da v Evropi v tem oziru ni skromnejšega naroda. Kdor primerja to vzgojo z nemško, je naravnost frapiran. Stroga in smotrna nac. vzgoja, ki se odraža celo v obleki otrokovi (menda ni potrebno primerov), je tu naravnost vzorna. Tu tiči po mojem mnenju velika skrivnost nemških uspehov.

Današnja srednješolsko in visokošolsko mladino je odgojila predvsem predvojna in medvojna meščansko-kmeška inteligenca. Pod kakim vplivom in nazori je stal ogromni del teh ljudi, nam je vsem znano. Tu je zaman zamorca umivati. Narodna vzgoja je bila na ničli, če ne pod ničlo. Tu in baš tu je vsa tajnost naših neuspehov, nemškutarenja, sramotno izgubljenih plebiscitov, mrtvega posnemanja, nesmiselnega občudovanja tujega, slepa hlapčevskost pred tujo avtoriteto, ki so nam Slovencem vtisnili obupne znake v našo narodno dušo. Ogromni del te krivde nosi dom. In bojim se, da se ta zgodovinska napaka našega naroda tudi v svobodni državi nadaljuje. Vidnih izrazov moremo tu naštetih nebroj. Najsramotnejši je za nas nedvomno skoraj neverjetna malomarnost in lahkomišelnost, s katero gledamo na naše ljudi preko meja v Italiji in Avstriji. Kaj takega menda ni zmožen noben evropski narod, da bi tretino (!) svojih bratov prepuščal usodi in nekaterim, ki prihajajo med nje v svobodni državi obkladal z najgorenjšimi žaljivkami. Ako ne bi imeli tu nekaj velikih in plemenitih duš, bi bil sklep o narodni vzgoji našega doma obupen. In baš ta skrivnostni ključ, ki ga dajejo očetje in matere pri drugih narodih svojim otrokom že stoletja in stoletja, jim je zajamčil popolnoma drugo usodo. Eden najsičajnejših vzgledov v svetovni zgodovini vobče je nedvomno srbska nac. vzgoja. Tolikokrat premagan, tlačjen in zapostavljen narod, je preko močne rodbinske nac. vzgoje očeval svoj nar. karakter. Mož je že desetletja v vojnah, mladina brani domovino, končno celo 10—12-letni otroci nosijo orožje, in še več, ona preprosta kmetiška žena sama seže po puški in brani pravice zemlje in nacije. To imenujem jaz narod.

Zato, očetje in matere, polagajte temelje velike bodočnosti naše že v vaše otroke, zapišite jim v njihove duše, prvo je narod in samo narod! Vem, težke so vaše razmere, ognjišče je ogroženo, toda ne pozabite, bodočnost bo to dvojno upoštevala!

Druga točka naše nac. vzgoje je šola.

Iz svoje študijske dobe na srednji šoli se spominjam samo dveh profesorjev izmed 43tih, ki so mi govorili s srcem o domovini. Neštevilni posamezniki in celi razredi padajo pod vtisom najčenčarskih vesti. Niti duha o najmanjši kritiki oz. avtokritiki, ki bi jo morala dati oz. razviti šola. Mnogokrat se obračajo dijaki na profesorje za svet. »Oprostite, jaz sem profesor matematike...« in slično. Mlad človek je v dvomih in že bruhajo agitatorji nove in nove čenče. Poleg tega je vse preplavljeno s tendenciozno »socialno literaturo«, kateri nasledajo neštevilni posamezniki.

Mladina, ki bi morala biti v tem pogledu primerno poučena, ostaja sama. Res je, da se na nekaterih poizkusih uvajajo razne nac. organizacije, ali neštetokrat plodne bi bilo to delo v odpravljanju pogubnih vplivov. Tekom let pa sem prišel sploh do prepričanja, da nekateri ljudje sploh ne vedo, kako neverjetno pestro je življenje današnje mladine izven šole.

Temelji nac. šolske vzgoje bi morali biti v materinščini, narodni zgodovini in zemljepis. Tretji vpliv v nac. vzgoji pa prihaja od okolice (okolja). Vsi se danes dobro zavedamo, v kakem stanju je to nac. okolje pri nas. Mlad človek, ki je le nekoliko pobližje pogledal v to areno, spozna umazano zahrbtnost, hinavstvo, politično zagrizenost, večno borbo za boljše stolčke, napetost med podrejenimi in nadrejenimi, težke in prikrite borbe za vodstvo, izbira najpodejših sredstev za uničenje, izrabljanje časopisja v najrazličnejše osebne namene itd. itd. Vse to vzbuja v mladem človeku težak dvom o pravi vsebini vsega tega dela.

Strahovita nekritičnost v političnem oziru našega okolja pa je za treznega mladega človeka obupna. Povsod vidimo, da se grade šole, da se mlad naraščaj čim bolj izobrazí. Celó za preprostega čevljarskega vajenca je potrebna štiri-letna (!) vaja in šola in to samo za obutev. Kaj pa za politiko, kjer se češče rešujejo težki nac. problemi? Tu pa je že vsak »po rojstvu« doma. Potrebno je le liter ali dva dobre kapljice, da se neizčrpno znanje nekoliko »osveži«. Človek, ki ima že o najosnovnejših zadevah obupno meglene pojme, vam govori kakor kak zunanji minister o problemih Male antante, do »detajlnosti« pozna organizacijo »železne garde« v Rumuniji, ve »točno« koliko italijanskih vojakov je v Albaniji, ve za skrivno pogodbo med Rusijo in Ameriko, o Staviškem pa govori, kot bi bil njegov blagajnik. Še bolj obupno fantazira o domačih razmerah. In če tu in tam nekoliko podvomiš pa zagodrnja: »To so za te pretežki problemi, ko boš starejši, jih boš že razumel...«

V takem okolju raste današnja mladina. Nikjer preudarnosti in kritičnosti, nikjer mirnosti in solidne izobrazbe, ki sta temelja zdrave nac. politike, še manj pa med ljudmi različnih polit. nazorov pravega prijateljstva. Po mojem mnenju, dokler ne bo med našimi ljudmi, čeprav najrazličnejših strank, osebnega prijateljstva, mi ne bomo politično zreli. Za sedaj pa je to komaj v povojih.

Iz prejšnjih izjavani je razvidno, da se nahaja naša inteligenčna mladina v težkem položaju, ter da je njena nac. vzgoja zavožena. Tu je potrebno novih pogledov in novih idej. Poleg tega pa lahko spoznamo in pravilno sodimo, zakaj je mladina za mnoge plemenite akcije mrtva. Ni to samo »njena« krivda!

Preden zaključim ta svoj sestavek, bi nekoliko pojasnil, da se me ne bi napak umelo. Vsa zgornja izvajanja so nastala in so napisana iz pravega. Dolgo let sem aktivno deloval v najrazličnejših društvih, kjer sem nabral mnogo materiala, s katerim bi svoja izvajanja lahko podkrepil. V poslednjem času se trudijo razne organizacije kot Sokol, Jadranska straža itd., da tu pričnejo orati ledino. Da li tu delujejo v pravi smeri, bo pokazala bodočnost.

Popravljen krivica

Popolnoma po nepotrebnem se razburjajo »rdeči« in »črni« radi odpovedi upravnih stanovanj v železničarski koloniji, ki jo je dobilo ob novem letu 19 železniških uslužbencev, ki morajo izprazniti stanovanja do 1. aprila t. l. Da bo javnost pravilno poučena, naglašam čisto kratko: z odpovedjo je deloma po 15. letih popravljen krivica, kijo morajo prenašati in trpeti naši nacionalni železničarji.

Dolgo je trajalo, toda prišel je čas, ko je pristojna železniška oblast uvidela in spoznala, da je pravično, če uživa beneficije tisti, ki jih je vreden. Uslužbenci, ki so dobili stanovanjske odpovedi, so v pretežni večini bolj mladi, kot pa iskreni Jugoslovani, kar priča dejstvo, da nekateri še danes po 15 letih našega osvobojenja vzgajajo svoje otroke v nemškem duhu in sovražijo vse kar je jugoslovanskega, le zaslužek jim je dober. So med njimi celo taki, ki so ob zadnjem ljudskem štetju navedli za svoje rodbinske člane nemško narodnost. So med njimi taki, ki so ob prevratu dejansko demonstrirali proti priključitvi Maribora k Jugoslaviji. Ali so vredni taki državni uslužbenci, da uživajo posebne dobrote od države, za katero nimajo srca? Da so taki uslužbenci uživali posebne dobrote v obliki upravnega stanovanja, je bila to nacionalna krivica, ki so jo trpeli tisti uslužbenci, ki so se ob preobratu borili za našo državo in so prelivali kri za njene meje, pa take dobrote niso bili deležni.

Najvažnejše pa je dejstvo, da so vsi, ki so dobili stanovanjske odpovedi, razmeroma dobro plačani. Dva zaslužita na mesec okroglo po 2500 Din, dvanaest jih zasluži po nad 1600 Din, trije zaslužio okroglo po 1500 Din, eden zasluži po

1400 Din, eden pa po 1300 Din. Skupno znašajo njihovi prejemki na mesec Din 31.289.80. Uslužbenci, ki so jih odpovedana stanovanja, imajo skupno 23 otrok, povečini že doraslih in imajo samo trije po 3 otroke, dočim ima pet uslužbencev po 2 otroke, štirje pa po enega. V upravnih stanovanjih stanujejo nekateri že po 50 let, ker so jih po starših kar podedovali.

Odpovedana stanovanja pa so nakazana večinoma samim narodno zavednim uslužbencem, ki so jih njihovi nemško in marksistični misleči tovariši dolga leta še po prevratu sramotili, zaničevali in celo pretepali, ker niso predali svojega narodnega prepričanja zapeljancem in sovražnikom našega zatičnega naroda. Težko so ti uslužbenci prenašali to zapostavljanje in s krvavečim srcem so gledali, kako njihovi vredni tovariši udobno stanujejo, dočim so si morali oni z manjšim zaslužkom iskati privatne strehe in stanovati s številnejšimi rodbinskimi člani po nezdravih luhnjah.

Uslužbenci, ki so jim nakazana upravná stanovanja, so socialno mnogo šibkejši, imajo manjše prejemke in večje število otrok. Skupno znašajo njihovi prejemki na mesec 19.131.80 Din, torej 12.378 Din manj kot oni, ki so jim odpovedana upravná stanovanja. Imajo pa skupno 62 nedoraslih otrok, torej 39 otrok več, kot uslužbenci, ki so jim odpovedana stanovanja. Eden med njimi ima celo 8 otrok in zasluži na mesec po 800 Din.

Iz socialnih vidikov je železniška uprava torej popolnoma upravičeno odpovedala upravná stanovanja uslužbencem, ki teh dobrot že radi svojega ponašanja niso vredni in jih nakazala socialno šibkejšim in vrednejšim. Je to popolnoma

pravično in na mestu. Da se slovenskemu in nemškemu marksističnemu trobiču ne bo potrebno vračati ponovno k zadevi, povemo mi javnosti, da je stanovanje železniškega uradnika sodruha g. Jelena, ki zasluži na mesec 2160 Din, nakazano delavcu, ki ima 3 otroke in zasluži na mesec samo 782 Din. Jadikovanje mariborske gospode okrog »Slovenca« pa nam je popolnoma razumljivo. Niso še pozabljeni časi, ko so klerikalni poslanci intervenirali na raznih mestih za najbolj zagrizene mariborske nemčurje. Uslužbenci, ki so jim odpovedana stanovanja, iščejo pomoči, kakor nam je znano, pri raznih rodoljubih. Toda vse prizadevanje, gospoda, je zaman! Nikomur se ni zgodila krivica, ona je le popravljena! Nacionalni Maribor pozdravlja gesto ravnatelja ljubljanske železniške direkcije in nacionalna javnost apelira nanj, naj očisti in popravi, kar se je v 15. letih zamudilo in pri železniških ustanovah v obmejnem Mariboru.

Z NAŠIH POSTOJANK

Maribor

Volitve obratnih zaupnikov

Porast naših zaupnikov, nazadovanje marksistov.

Že ves mesec januar se vrše po obratih volitve obratnih zaupnikov, ki so zopet vzbudile najživahnejši interes med delavstvom. — Skoraj po vseh obratih je vložila listo tudi Narodno-strokovna zveza. Brez vsake agitacije in brez pomoči »nevtralnih« delavskih institucij in njenih funkcionarjev, je NSZ že dosedaj ogromno napredovala. Kar je pa najlepša nada in porok za srečnejšo bodočnost delavstva je dejstvo, da imajo liste NSZ za seboj vso mlado proletarsko generacijo in kar je značilno, — tudi najinteligentnejšo.

Dosedanji rezultati volitev so naslednji: Splošna stavb. družba, Tezno NSZ 5, (marksisti —), Marib. tekst. tvornica 6 (—), Bratje Bacher, Tezno 3 (—), »Teksta«, Tezno 3 (2), Mariborska livarna 2 (1), Mesino avtobusno podjetje 2 (1), Zelenka & Co., Maribor 2 (4), Hutter, nova tovarna 2' (4), Mestni gradbeni urad — (6), »Kovina« Tezno — (6), Hutter, stara tovarna — (6). Pripomniti je še treba, da se marksisti še pri volilnem aktu poslužujejo z najrazličnejšimi triki, kljub temu, da je navzoč tudi »čuječ« zastopnik Del. zbornice. Pa o tem drugič!

LEP SESTANEK DELAVSTVA TOVARNE HUTTER.

Preteklo nedeljo se je vršil v gostilni pri »Belem zajcu« sestanek delavstva za tovarno Hutter in drug. Obširni prostori so bili nabito polni zavednega delavstva. Sestanek je otvoril predsednik podobora, ki je navzočim obrazložil namen sestanka. Nato je predal besedo tov. Tumpeju, ki je v temperamentnem govoru ožigosal kvarno delovanje marksistov, katerega posledica je sedanje nevzdržno stanje delavstva. Navzoči so govornikovim besedam živahno pritrjevali. Ob koncu je tov. dr. Vauhnik obrazložil navzočim načrt starostnega zavarovanja, nakar je bilo uspelo zborovanje zaključeno.

BESEDE IN DEJANJA JIH IZPRIČUJEJO.

Prejeli smo dopis, ki ga dobesedno v celoti objavljamo brez komentarja:

Gospoda oko »Borbe«

Daklen vi ste čuvali i držali fronto 1914—1918, jest ali taljanima! a danas hoćete što govoriti od nacionalizma Vi kaj Vas je Musolini izterao iz Vaše grude hoćete kod nas u Jugoslaviji što govoriti! mi smo domači fanti a Vi kao sporki hoćete ovde vladati! j... mo Vam Vašu skutarsko majko., samo čekajte brzo ču Vas naše delavske ruke imati i vladati če na občini naši borci Grčar Petejan i mi sitna gospoda sa delavskim krvavimi rukama! hura čuvajte brate!

NAPREDEK.

Komaj dober mesec dni izhaja med nami »Razgled« in že se je hivalabogu privadil nemškutarjenju, kakor to sam v zadnji številki ugotavlja. Baje izide prihodnja številka že v »mariborščini«...

POPRAVITE NAPIS!

Obupno nekateri posamezniki in uradi mrcvarijo naš lep jezik. Ob Mejni ulici v bližini frančiškanskega pokopališča na Pobrežju stoji tabla s sledečim napisom: Tukaj je strogo prepovedano zemljo, pepel, kamenje voziti in nositi, če se izve gdo je sem prinesel bo kaznovan. Pokopališka uprava.

Josipdol

V DOMENI MARKSISTOV!

V Josipdolu, dolini pohorskih kamnolomov je močna delavska kolonija, ki je oddaljena dobri dve uri od postaje Brezno-Ribnica. Ta samotni kraj so si mariborski marksisti izbrali za svojo trdnjavo. Neopaženo hodijo v ta kraj in sejejo tu razredno sovražstvo. Znani mariborski advokat, bivši Orjunaš, je znan tudi tu kod ultrardeči proletarec, učitelj pa, o katerih vemo, da so slabo plačani, veljajo tu za — bogato gospodo. Ne čudimo se, če je mladi in agilni učitelj Zolnir Bogdan v Josipdolu tako nepriljubljen. Gotovo trikrat bolje plačani sodrug Eržen iz Maribora pa velja za ubogo delavskega paro! Ubogi Josipdol, kako blizu »bogat« Ribnice so te postavili brijtni marksisti! Predsednik »Svobode« se postavlja tu n. pr. s sokolsko legitimacijo! Nekateri Josipdolčani še tudi ne vedo, da rdeča internacionala povsod po svetu propada. Zato so se pod njeno firmo junaško podali v boj pod zastavo našim, odvetnikom iz Maribora. Toda, tudi v Josipdolu se svita! Treba je bilo le enega dogodka, da je postal žarek resnice v temni Josipdol. Delavci so tu borbeni in ne zaslužijo, da se jih izrablja v politične spekulacije!

V sobotov 13. t. m. zvečer so napolnili delavci do zadnjega kotička gostilniško sobo gostilne »Josipdol«. Zborovanje je otvoril tov. Gačnik iz Guštana, ki je pojasnil namen tega zborovanja ter obrazložil resen namen in odločnost borbenega nacionalnega delavskega pokreta, ki naj ustvari socialno pravično, gospodarsko urejeno in s tem politično notranje in zunanje močno Jugoslavijo. Tov. Mikec je v ognjevitih govoru kot star in izkušen socialist orisal delovanje II. rdeče internacionale pred, med in po vojni. Razumljivo je, da je navzoče marksiste zelo razburilo, ko je dokazal, kako so marksistični voditelji od začetka vojne, med vojno in po vojni izdajali delavske interese, se izneverjali marksističnemu programu in kako so klonili pred fašisti in kljukastim križem, samo da rešijo nagromaden delavski denar za svoje žepe. Med tem, ko delavstvo strada, posedajo rdeči marksistični voditelji z desetkrat do dvajsetkrat večjimi dohodki po razkošnih palačah, sezidanih od delavskega denarja in pozabljajo na boj za delavske pravice. Če pa se že kdo od njih poteguje za delavsko pravo, si že v naprej zasigura bogato nagrado in ga radi tega ni treba prav nič imeti za socialista.

Kot tretji govornik je nastopil br. Dolfe Ogrizek iz Maribora, ki je v krepkih besedah razložil namen nacionalnega delavskega pokreta, ki ni privesek kake politične stranke, marveč prihaja sam od sebe iz naroda za narod. Po govoru br. Ogrizka sta se zglasila k besedi marksistična lokalna funkcionarja, g. A. Pec in g. Vernik I. Iz njihovih besed smo spoznali, da sta v raznih političnih in gospodarskih zadevah zelo slabo poučena ter slepo nahujskana. Navzočih je bilo nekaj zagrizenih delavk, ki pa so mislile, da se da že s samo rdečo barvo premagati kapitalista.

Prepričani smo, da so padle besede naših govornikov na rodovitna tla. De-

lavec je izpregledal tudi v Josipdolu. Kmalu bo tu krepka narodna strokovna delavska organizacija.

Guštani

ENI PREKLINJAJO IN JOČEJO, DRUGI PLOSKAJO IN SE VESELIJO. Poročali smo že o prekinitvi dela v jeklarni. Medtem ko so marksisti mirno in brez vsake resnejše intervencije šli preko te redukcije dela, je Narodna strokovna zveza dvakrat zborovala ter poslala rezolucije na vse strani, pa tudi ravnateljstvu jeklarne. V nekaj besedah povedano, je bil smisel resolucije ta: zakaj mora radi krize vedno tisti, ki je najslabše plačan, največ trpeti? Vsaka izguba, vsak zastoj dela se zvali na rame delavca. Nemogoče je bil tudi vsak skupen nastop delavcev jeklarne, za kar pa nosi odgovornost glavni zaupnik rdečih. Glavni zaupnik marksistov se je hotel otresti odgovornosti. Pomagal mu je pri tem celo ravnatelj jeklarne — tujec, ki je sklicaval delavstvo na kratko zborovanje. Na tem zborovanju si je zastopnik kapitala privoščil predsednika Narodne strokov-

ne zveze samo zaradi tega, ker se je tov. Cikulnik zavzel za pravice delavstva. Na tem za delavstvo tako žalostnem zborovanju, ko se je delavcem povedalo, da bo jeklarna mesca februarja zopet stala, so marksistični mlečneži ter nekateri zagrizeni nemški nacionalci »marksisti« veselega obraza navdušeno ploskali! Matere in očetje so v skrbeli, otroci jočejo, marksisti pa od veselja ploskajo! Mislimo, da je po tem dogodku gospod ravnatelj jeklarne potolažen in lahko mirno računa z redukcijami še marca, aprila itd. Samo da je marksistična zmaga, pa četudi delavec strada! Kdaj se bo že vendar začel resen boj za večji kos kruha, namesto boja za stranjo, od katere bo imela dobiček le nekaj mestnih gospodov? Tudi se marksistični glavni zaupnik ni mogel vzdržati, da ne bi agitiral za marksistično zaupniško listo! Ali je to tako važno? Pa pravijo, da ravnatelj ne trpi politike v obratu!

Novim občinskim odborom

Po združitvi občin v upravne edinice, potrebujejo te razne nameščence, tajnike, pomožne uradnike, sluge, stražnike itd. Ob namestitvi tega osebja apelirajo naši brezposelni intelektualci na mero-dajne činitelje, da zaposle v prvi vrsti te zmožne in z nacionalnim duhom prežete moči. Ni zdravo, da se nastavljaajo upoko-jenci z večjo pokojnino ter razni pri-jatelji bivših in sedajnih odbornikov ne glede na sposobnost, ko so brez kruha službe krvavo potrebni zmožni družin-ski očetje, invalidi in drugi. Znan nam je primer, ko je občina nastavila za tajnika upokojenca, ki ima lastno posestvo in 1600 Din pokojnine na mesec, z zaslužkom 1500 Din na mesec. Občinske odbore bi se moralo prisiliti, da bi mesta razpisali in jih podelili zmožnim brezposelnim, ne pa takim, ki službe niso potrebni in le v svojem krutem egoizmu odje-dajo kruh lačnim.

Službo dobilo:

Tekstilna stroka:

- 1 mojster za škrobljenje (Schlichtmeister)
- 1 delavec k stroju za škrobljenje
- 1 mojster k aparaturi (mora znati delati tudi na česalni stroji)
- 2 delavca k kalander stroju.

Vsa mesta so v Mariboru. — V poštov pridejo samo moči, ki se lahko izkažejo s priporočili nacionalnih društev in ki so v imenovani stroki že službovali. Začetniki izključeni. — Samo pismene ponudbe je nasloviti na Narodno-strokovno zvezo, Maribor, Sodna ulica 9.

Obvestilo!

Nabavljalna zadruga uslužbencev državnih železnic v Ljubljani je otvorila dne 5. januarja 1934 v zgradbi Podpornega društva žel. uslužbencev in vpokojencev v Ljubljani na Sv. Petra cesti šte. 25 (preje hotel Tratnik) za člane zadrug včlanjenih v Zvezi nabavljalnih zadrug državnih uslužbencev

Zadružno prenočišče

Na razpolago so udobne sobe z eno, dvema in tremi posteljami. Cene: Soba s toplo in hladno tekočo vodo, centralno kurjavo, kopalnico in takso od Din 16— do 22— za osebo. Prenočevati morejo železničarji, učitelji in drugi državni in samoupravni uslužbenci in vpokojenci (ter njihovi družinski člani), ki so člani katerekoli zadrug, ki je včlanjena v Zvezi nabavljalnih zadrug državnih uslužbencev. — Državni uslužbenci! Poslužujte se te koristne in potrebne zadružne ustanove in prenočujte v zadružnem prenočišču.

NABAVLJALNA ZADRUGA

uslužbencev državnih železnic

v Ljubljani